

munkájukat és anyagilag össze ne roppanjának. Ha az évi jelentéseket figyelemmel kísérik, látjuk, hogy az aktívák nagyrésze behajthatatlan követelés és nagy latens passzívát is mutatnak. Summa-summárum: a munkásbiztosító intézménye ma olyan komoly pénzügyi kérdések előtt áll, amely a működését előbb-utóbb lehetetlenné fogják tenni. Nem lehet eléggé sajnálni, hogy ezek az állapotok bekövetkeztek, de ez már a mi természetünkben gyökerezik: nem szeretünk fizetni!

— Ha ilyen hibák vannak, törvények alkalmazásával kell megtalálni a módot azok megszüntetésére. Elkerülhetetlenül szükséges tehát a munkásbiztosító reformja, bár a közmondás azt mondja, ne nyulj a darázs-fészekbe, mert megszuriák a kezéd, a német azonban hozzáteszi, ha azonban bele kell nyulnod: *csak erősen!* Nem lehet apró reformokkal, kis tapasztalásokkal boldogulni, hanem a legradikálisabb reformokra van szükség.

— Három dolgot akarok leszögezni és ezeknek a legmesszebbmenő propagandát kell, hogy csináljunk: a munkások ellátása rosszabbá semmiesetre ne váljon és maradjon meg a munkások és munkaadók közös együttműködése is, de ne intézzenek olyan ügyeket, amelyek adminisztratív és üzleti jellegűek. A másik, amit megállapítani kívánok, az, hogy a balesetbiztosítás és betegsegélyezés szétválasztandó. Végül: a munkáspénztárak pénzügyi reformálását illetően szükséges, hogy minden pénztár maga állapítsa meg a járadék-kulcsát, mert ma az a helyzet, az a törekvés alakult ki a munkásbiztosítónál, hogy mindegyik maga költse el a jövedelmét, mert egyiknek se érdeke, hogy abból másnak is jusson.

(Uj Magyarország.)

— Igen nagy és jelentős feladatok várnak tehát a magyar gyáripár szempontjából megoldásra. A magyar gyáripár törekvései azonban kellő nyomatékkaal és sullyal mind-
eddig nem tudtak érvényesülni főleg a politikai szervezethez hiánya miatt. A parlamentünk úgy van összeállítva, hogy az ország iparosnépének minimális óhajait képviseli csupán. A magyar gyáripár nincs kellő mértékben képviselve a magyar parlamentben (Ugy van!) A közvélemény is sokkal kevésbé reagál emiatt a mozgalmakra, propagandáinkra, mintha a gyáripár kívánásai a parlamentben kellő mértékben lennének képviselve. Ezen pedig nem lehet más-ként segíteni, minthogy *szervezkedni kell a saját ipari érdekeink megvédésére!* Örömmel konstataálom, hogy Szeged városa volt az, amely az igen tisztelt elnök ur buzgó agitációja folytán fölismerte a szervezkedés szükségességét és elsőnek mutatta meg azt az utat, amelyen fokozatos haladással a célt elérhetjük. A helyzet a szervezkedés szempontjából most a legkedvezőbb, ugyannyira, hogy ilyen kedvező még soha nem volt. Méltóztatnak tudni, hogy a legközelebbi választások már az új rendszer alapján fognak megindulni. Választásoktól soha talán nem függött Magyarország jövője úgy, mint most. *Egy új Magyarország áll előttünk.* A parlament munkaképessége, ami a gyáripárnak elsőrangú érdeke, helyre van állítva. Ezután nem lehet olyan alakulást elképzelni, amely Magyarországot visszavetne az obstrukciós időkbe s éppen ezért most már azon kell lenni, hogy a politikai alakulásokat ne csak hatalmi kérdések irányítsák, hanem az ország közgazdaságának fejlesztése a nyugati államok arányában. Erős ipari közvéleményt kell teremtenünk, amely a benne rejlő dinamikus erőnél fogva hivatva lesz a magyar ipar céljait keresztülvinni a törvényhozásban is. A Kereskedelmi és Iparkamara, továbbá az érdekelt szövetségek az utóbbi 10—20 esztendőben sokat tettek az ipar érdekében s ennek tulajdonítható jórésben, hogy az ipart ma már mégse tekintik hamupipókének, mint azelőtt, amikor még lenézték. New jelszó-politikát akar folytatni a GyOSz,

KORZÓ MOZI

KEDDEN

Még soha annyit
NEM NEVETETT,

mint a férfiakat átkozottul
gyűlölő hajadonokon, akik a

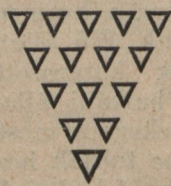
GE 1

FÉRFIAKKAL!

című 4 felvonásos bohózatban

fogják Önt megnevettetni

A szereplők azonosak a „Kék egér“-ben szereplő művészekkel, de szerepük még jobb és kacagtatóbb.

Előadások 5, 7 és 9 órakor

Telefon 11-85.

Helyárapak mint rendesen!

különösen nem, mert nincs szüksége rá akkor, ha vidéki tagjainak a támogatására számíthat. Eszembe jut itt az öreg *Andrássy Gyula* grófnak a jelszóra vonatkozó mondása. Azt mondta, hogy a jelszó az eszmének ki nem forrott stádiumát jelenti, némi tudatlanságot abban a tekintetben, hogy az emberek nincsenek tisztában a jelszó céljaival. Ma már nem tudunk boldogulni a régi ideológiákkal s bár vannak még, akik hazaárulásnak minősítik, de azt hiszem, önök nem értik félre, ha azt mondom, hogy el kell hagyni a nemzeti sallangokat. (Ugy van!) A jelszó-politika tette sivárrá eddig minden politikai küzdelmeinket. Ennek az iránynak meg kell változni és hogy mi módon, arra eszembe jut a brüsszeli muzeumban levő Meunier-szobrokban kifejezett szimbólum, amely korunk forrongását hiven tükrözi vissza. A munkást, a hatalmas modern munkát és küzdelmet fejezik ki ezek a szobrok s amit a művészet is megtesz magáért s amit az irodalomban is látunk: modern küzdelmeket, azt meg kell valósítani ipari politikánkban is. Ipari politika kell nekünk is, hogy végre érvényre juttathassuk az ipari munka igazságait. A munka erre a legfontosabb eszköz, ez legyen az eszményünk, mert ez a mai kor, evangéliuma! És ebben a munkában a GyOSz azt a szerepet teljesíti, amit a katonabanda, amely előljár a sereg lelkesítésében. A többi, ami a lelkesítés után következik, az önök munkája és meg vagyok győződve róla, hogy az önök munkájával sikerülni fog, ezt a harcot eredmény nyel keresztül küzdeni. (Hosszantartó, lelkes éljenezés.)

(A GyOSz dicsérlete.)

A beszéd után *Wimmer Fülöp* a közgyűlés nevében köszönetét fejezte ki *Gratz Gusztáv* dr.-nak tartalmas és élvezetes előadásáért, majd indítványára a közgyűlés táviratban üdvözölte *Hegedüs Loránd* dr. országgyűlési képviselőt, a GyOSz elnökét.

Tonelli Sándor mondott most beszédet. Néhány reflexiót kíván fűzni *Gratz Gusztáv* mély igazságokat tartalmazó előadásához. *Gratz* dr. katonabandához hasonlította a GyOSz szerepét, de ő úgy véli, hogy így kissé szűkre van szabva az a szerep, amit a GyOSz a magyar ipari politikában betölt. Nagyon helyesen fejtette ki az előadó azokat az okokat, amelyek Magyarországot ipari teremtésére kényszerítik és helyesen jegyezte meg, hogy a külföldi országok és a közöttünk fennálló termelési különbségeket eliminálni kell. Oda konkludált ezután, hogy egy erős virágzó ipar megteremtése nemzeti érdek, mert az olyan ország, amelynek csak egy karja van: a mezőgazdaság, de a másik karja: az ipar hiányzik, nem boldogulhat és nem versenyezhet a többi államokkal. Ahol erős, virágzó ipart teremtenek, ott a magyarosodás és a magyarsághoz való asszimilálódás biztosítva van. Háromszöghöz hasonlítja az ipar fejlesztése érdekében való munkát, amely háromszögben találkoznak először maga az ipar, azután ennek nyomán a magyarosodás és a kultúra. Ha tehát a GyOSz szerepét akarná vázolni ebben a munkában, azt kell mondania: kereskedelem az iparért, magyarságért és a kultúráért. Haragította azután, hogy az iparfejlesztési politikát arra hivatott embereknek kell a kezükbe venni, akik hozzáértéssel és tehetséggel tudnak dolgozni a magyar ipar érdekében. Végül arra buzdította *Tonelli* a megjelent gyáripárosokat, hogy a GyOSz-ba minél számosabban lépjenek be, hogy működésének eredményei annál hathatósabbak legyenek.

A tetszéssel fogadott beszéd után *Wimmer Fülöp* megköszönte a tagok és vendégek érdeklődését és a GyOSz közgyűlését berekesztette.

**Hirdetések közlésére legcél-
szerűbb a Délmagyarország.**